

בש"פ 3404/17 - אושר ממן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3404/17

לפני: המבקש:
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
אושר ממן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מיום 23.4.2017 בעמ"י 34977-04-17 חזק
34977-04-17 שניתנה על-ידי כבוד השופט א' חזק

בשם המבקש: עו"ד עמית דויטשר

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" בעניין מעצר הימים של המבקש על החלטתו של בית משפט המחוזי בבאר-שבע מיום 23.4.2017 (עמ"י 34977-04-17, השופט א' חזק). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר-שבע מיום 23.4.2017 (מ"י 32808-04-17, השופט צ' פורר).

2. המבקש נעצר ביום 23.4.2017 בחשד לביצוע עבירות של היזק לרכוש בתנאים מחמירים, הסגת גבול כדי לעבור עבירה, גרימת שריפה ברשלנות, ניהול עסק ללא רישיון והפרה של הוראות בשמורת טבע מסוימות. החשדות המיוחסים למבקש קשורים להתפרצות אש כתולדה של "מסיבת טבע" שארגן (להלן: המסיבה). המדינה ביקשה להאריך את מעצרו בחמישה ימים.

3. בית משפט השלום קבע כי "לאור חומר החקירה שהוצג בפניי, עולה בבירור הקשר של המשיב [המבקש - ד' ב' א'] לעבירה", וכן קבע כי "קיימות פעולות חקירה רבות אשר המשיב [המבקש - ד' ב' א'] עלול לשבש והדברים עולים גם לאור גרסתו שלו". בסיכומי של דבר, בית משפט השלום הורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 26.4.2017 בשעה 14:00.

4. בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המשיב על החלטתו של בית משפט השלום. בית משפט המחוזי קבע כי קיימות ראיות לכך שהמסיבה בארגונו של המבקש נוהלה ללא נקיטת אמצעי בטיחות מתאימים וללא קבלת האישורים הנדרשים. כמו כן, נקבע כי "קיימות ראיות הקושרות את העורר לעבירות המפורטות בבקשה", וכן כי "לא שגה בימ"ש קמא כאשר ציין שקיים חשש ששחרור העורר יביא לשיבוש הליכי חקירה".

5. הבקשה שבפני מכוונת נגד החלטתו של בית המשפט המחוזי. לטענת המבקש, אין כל אינדיקציה לכך שהוא עלול לשבש את החקירה, וכי ממילא אין הוא יודע מי מבין מאות המשתתפים באותה מסיבה אחראי לדליקה. לחלופין, המבקש מוסיף וטוען כי חובה על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרות המעצר באמצעות חלופת מעצר.

6. לאחר שבחנתי את טענותיו של המבקש אני סבורה כי אין בהן כדי להצדיק דיון בגלגול שלישי, וזאת אף מבלי להידרש לתגובת המדינה. כידוע, דיון בגלגול שלישי בהחלטה על מעצרים תיעשה רק כאשר מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות וחריגות המצדיקות זאת (ראו למשל: בש"פ 1160/17 אבו עסא נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (3.2.2017)). טענותיו של המבקש נבחנו על-ידי שתי הערכאות הקודמות, שדחו אותן בהחלטות מנומקות. אין מדובר במקרה שמעורר שאלה עקרונית רחבת היקף, ואף לא עיוות דין. הבקשה שבפני נסבה על החשש לשיבוש החקירה בעניינו הפרטני של המבקש בהתאם לראיות הקיימות בעניינו. אין ספק שכל מקרה של מעצר הוא "עולם ומלואו" לנוגע בדבר, אולם לא מצאתי במקרה זה הצדקה מיוחדת למתן רשות לערור.

7. סוף דבר: הבקשה לרשות לערור נדחית.

ניתנה היום, כ"ז בניסן התשע"ז (23.4.2017).

שׁוֹפֵט